

309

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ŘÍJEN 2018

ŘÍJEN 2018

1	pondělí	sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a Učitelky Církve	památka
2	úterý	sv. Andělů Strážných	památka
3	středa	26. týden v mezidobí	
4	čtvrtek	sv. Františka z Assisi	
5	pátek	26. týden v mezidobí	<i>první pátek</i>
6	sobota	26. týden v mezidobí (sv. Bruno)	
7	NEDĚLE	27. neděle v mezidobí	
8	pondělí	v žižkovské farnosti: Výročí Posvěcení filiálního kostela sv. Anny	svátek
9	úterý	27. týden v mezidobí (sv. Dionýsius a druhové; sv. Jan Leonardi)	
10	středa	27. týden v mezidobí	
11	čtvrtek	27. týden v mezidobí (sv. Jan XXIII.)	
12	pátek	27. týden v mezidobí (sv. Radim)	
13	sobota	27. týden v mezidobí	
14	NEDĚLE	28. neděle v mezidobí	svátek
15	pondělí	sv. Terezie od Ježíše, panny a Učitelky Církve	památka
16	úterý	28. týden v mezidobí (sv. Hedvika; sv. Markéta Marie Alacoque)	
17	středa	sv. Ignáce Antiochejského, biskupa a mučedníka	památka
18	čtvrtek	sv. evangelisty Lukáše	svátek
19	pátek	28. týden v mezidobí (sv. Jan de Breébeuf a sv. Izák; sv. Pavel od Kříže)	
20	sobota	28. týden v mezidobí	
21	NEDĚLE	29. neděle v mezidobí	
22	pondělí	29. týden v mezidobí (sv. Jan Pavel II.)	
23	úterý	29. týden v mezidobí (sv. Jan Kapistránský)	
24	středa	29. týden v mezidobí (sv. Antonín Maria Klaret)	
25	čtvrtek	29. týden v mezidobí	
26	pátek	29. týden v mezidobí	
27	sobota	29. týden v mezidobí	
28	NEDĚLE	30. neděle v mezidobí	
29	pondělí	30. týden v mezidobí	
30	úterý	30. týden v mezidobí	
31	středa	30. týden v mezidobí (sv. Wolfgang)	

Poznámka: V rámci Malé liturgiky (viz str. 14) je jejím účastníkům pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc. Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz.

Drazí farníci,

na začátku tohoto měsíce si připomínáme památku svatých Andělů strážných, která určitým způsobem navazuje na svátek sv. archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela, který slavíme na konci září. Existence andělů a jejich působení je i dnes dalo by se říci „v kurzu“ a mnozí věří a vzývají anděly a obrací se na ně tak, jako by byli nejvyšší božskou mocí, která existuje. V tomto ohledu panuje dnes určitý chaos, a proto jsem si řekl, že by vůbec nebylo od věci připomenout význam a důležitost andělských bytostí s ohledem na katolickou víru. Kdo je tedy anděl a co je jeho posláním? Andělé jsou duchovní, netělesné bytosti, které Bůh stvořil, aby mu sloužili a pomáhali s uskutečňováním díla spásy. Andělé jsou posly Boha, kteří plní jeho vůli podle plánu, který Bůh vložil do stvoření.

V Katechismu katolické Církve čteme o andělech citaci sv. Augustina: „Anděl je název úkolu, ne přirozenosti. Ptáš-li se, jak se nazývá tato přirozenost, je to duch; ptáš-li se, jaký má úkol, je to anděl. Podle toho, co je, je duch, podle toho, co koná, je anděl.“ Andělé jsou celým svým bytím Boží služebníci. „Kristus je středem andělského života. Jsou to jeho andělé“. Andělé jsou tedy tvorové a nikoliv stvořitelé, a proto jsou jednou provždy stejně jako lidé podřízeni Bohu a mají jen takovou moc, jakou jim Bůh propůjčí. Jsou duchovní bytosti, a proto mají stejně jako lidé rozum a svobodnou vůli, ale nemají tělo. Mohou se tedy zcela svobodně rozhodovat, ale tváří tvář Bohu mají určitým způsobem větší poznání, než máme my. Písmo sv. a tradice Církve zmiňuje několik druhů nebo tříd andělů a z toho vyplývá, že mezi nimi existuje určitá hierarchie. Sv. Michael, Gabriel a Rafael stojí v této hierarchii nejvýše, neboť jsou nazýváni archanděly. Dále máme cherubíny, serafíny, tróny a další. Ale asi nejnámějším a pro nás konkrétně nejbližším andělem je anděl strážný. „Od dětství až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přimlouvou.“ Sv. Basil říká: „Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu.“ Kromě daru života dostáváme od Boha ještě průvodce pro naše pozemské putování, jehož prvním a nejvyšším úkolem je, abychom mohli dosáhnout nebe. Jde tedy zvláště o duchovní pomoc v našem životě, ale anděl strážný nám chce pomáhat i v přirozených skutečnostech, skrze něž konáme vůli Boží. Máme proto prosit našeho anděla o pomoc i při nejrůznějších povinnostech života a nemusíme se přitom obávat, že ho zatěžujeme přes míru nebo dokonce obtěžujeme starostmi, které jsou přizemní anebo „nehodné“ anděla. Naš anděl se nemůže unavit nebo onemocnět atd. Není narušen následkem dědičného hříchu, a proto je dokonalé stvoření a může vždy a za všech okolností s nejvyšším nasazením konat to k čemu ho Bůh určil, tzn. pomáhat nám se vším, co není hříchem. Asi každý jsme již zažili zcela konkrétní pomoc svého anděla, který nám byl dán samotným Pánem, a proto nepodceňujeme jeho působení a moc.

Musím ale ještě zmínit jeden druh anděla, který se jmenuje padlý anděl neboli d'ábel – lucifer. On byl též dokonalým andělem, ale zcela svobodně a s plným vědomím a poznáním odmítl sloužit Bohu, a proto od něj odpadl a stal se jeho věčným nepřítelem. Proto d'ábel není směšný výmysl ani nějakou zlou silou, která od věčnosti bojuje s dobrem a z tohoto vzájemného střetu je utvářen svět a v něm dobro a zlo, jak to pojmají mnohé východní náboženské směry. Dábel je pouze tvor, ale jako původně dokonalý anděl, velice schopný, nadaný a kvůli duchovní přirozenosti i s možností většího a účinnějšího působení než my lidé. Jeho odpadnutí je ale definitivní, a proto nezměnitelné, protože řekl ne tváří tvář Bohu, i když viděl a zažil jeho dokonalost a svatost. Proto je velmi nerozumné a přímo hloupé podceňovat d'ábelské působení a vysmívat se mu, ale na druhé straně ho i přeceňovat, protože co mu Bůh nedovolí, to samozřejmě nemůže udělat. Nemáme se bát, ale na druhé straně je největší výhodou d'ábla to, že v něj lidé přestali věřit. Nezapomínejme proto na mocnou pomoc a působení našeho anděla strážného a často se na něho obračejme prostou a velice účinnou modlitbou: *Anděle boží strážce můj...*

Požehnání pro celý měsíc Vám vyprošuje

P. Vít

Modlitba sv. růžence v říjnu

Před každou mší sv. - začátek 30 min. před mší sv.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající – pozor změna !!!

pondělí - 1., 8., 15. a 29. 10. 2018 od 19:00

Farní centrum

Výstav Eucharistie

čtvrtek 4. 10. 2018 mše sv. 18:00 v kostele sv. Prokopa
a následně tichá eucharistická tichá adorace do 20.00.

úterý 30. 10. 2018 od 17:30 v kostele sv. Anny

Sbírka na splátku úvěru

neděle 7. 10. 2018

všechny kostely

Výročí posvěcení kostela sv. Anny (1911)

pondělí 8. 10. mše sv. v 18:00 u sv. Anny

Malá dogmatická teologie – každou středu

středa 10. 10. 2018 v 19:00 Farní centrum

Úklid kostelů

sobota 13. 10. 2018 - 8:00

všechny kostely

Setkání Malá liturgika – každé pondělí

Od pondělí 15. 10. 2018 v 18:45

Farní kancelář

Sbírka na misie

neděle 21. 10. 2018

všechny kostely

Setkání ministrantů

neděle 21. 10. v 17:00

Farní centrum

V pondělí 15. října bude zahájen již 8. ročník cyklu liturgických úvah, pro který se časem vžil název **Malá liturgika**. Jde o aktuální liturgické úvahy, které obsahují současné liturgické dění, otázky propojení liturgické tradice Církve se současnými trendy, úkony kněze i ostatních přítomných při bohoslužbách, doplněné o seznámení s díly některých významných autorů v oboru liturgiky.

V současné době se připravuje jmenovitý přehled témat na jednotlivé pondělky - do dubna 2019. Všichni jste srdečně zváni - pondělí od 18:45 do 20:00 ve Farním centru.

O tématický přehled je možné požádat na adrese jezek.ant@centrum.cz

Farnost u kostela sv. Prokopa na Žižkově a Diakonie Broumov pořádají

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

**pátek 9. 11. 2018 od 13 do 18 hodin,
sobota 10. 11. 2018 od 10 do 16 hodin
v prostorách bývalého skladu Diakonie Broumov
Praha - Žižkov, Prokopova ulice 216/4 - ve dvoře**

Vybíráme:

Oblečení všeho druhu – letní, zimní, pánské, dámské, dětské

Domácí textil – ručníky, utěrky, povlečení, záclony

Deky, příkrývky, polštáře – i péřové, spacáky

Nádobí – použitelné, i jednotlivé kusy

Boty – neobnošené (z hygienických důvodů)

Hračky

Hygienické potřeby

Prosíme také o příspěvek na dopravu.

Sbírka je určena pro sociálně slabé jednotlivce i rodiny, domovy pro seniory, domovy pro matky s dětmi v tísní – v České republice.

Bližší informace: tel 736 242 333.

Milí a vážení farníci,

určitě se také zamýšlíte nad tím, co s těmi věcmi, které již nepotřebujeme, škoda je vyhodit, protože jsou stále dobré, ale tak co s tím? Nabízí se možnost darovat takové věci, které nám již neslouží, jsou stále pěkné, funkční, ale mohly by udělat radost někomu jinému. Proto tuto sbírku organizujeme.

Darované věci jsou určeny pro potřeby sociálně slabších, protože i oni jsou těmi našimi bližními, které má Kristus na mysli.

Kdo by chtěl pomoci při vybírání věcí, může se přihlásit u Libuše Janovské, tel. 736242333.

Za Farní charitu předem děkujeme.

Ing. Anna Velková

za Diakonii Broumov Marta Pešková, Libuše Janovská

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatek z Apoštolské konstituce papeže Jana Pavla II.

„ROSARIUM VIRGINIS MARIAE“

říjen 2002

Růženec Panny Marie (**Rosarium Virginis Mariæ**), který se z vnučení Ducha svatého postupně vyvinul v druhém tisíciletí, je modlitba, kterou mnoho svatých milovalo a k níž povzbuzoval učitelský úřad. Ve své prostotě a hloubce zůstává i v tomto třetím, sotva započatém tisíciletí modlitbou velmi významnou, určenou k tomu, aby přinášela plody svatosti. Dobře zapadá do duchovního putování křesťanství, jež po dvou tisíciletích neztratilo nic ze své původní svěžesti a cítí, že je Božím Duchem pobádáno "zajet na hlubinu" (*Duc in altum!*), aby znovu mluvilo, ba aby mocně volalo do světa, že Kristus je Pán a Spasitel, že je "cesta, pravda a život" (Jan 14, 6), že je "cílem lidských dějin, ohniskem, do něhož se sbíhají ideály dějin a civilizace". Růženec totiž, i když má svůj mariánský charakter, je modlitbou s kristologickým srdcem. Svým střídavým způsobem v sobě soustřeďuje hloubku celého evangelijního poselství, jehož je jakýmsi souhrnem. Zrcadlí se v něm Mariina modlitba, její věčné Magnificat za dílo výkupného Vtělení, jež započalo v jejím panenském lůně. Jím se křesťanský lid dává do Mariiny školy, aby se nechal uvádět do kontemlování krásy Kristovy tváře a aby zakoušel hloubku jeho lásky. Prostřednictvím růžence věřící čerpá hojnost milosti, jakoby je přijímal z rukou samé Matky Vykupitele.

Růženec, modlitba za mír, je také odedávna modlitbou rodiny a pro rodinu. Kdysi byla tato modlitba zvláště drahá křesťanským rodinám a jistě napomáhala soudržnosti a vzájemnému sdílení. Je nutné, aby se neztratilo toto cenné dědictví. Je třeba vrátit se ke společné modlitbě v rodinách, k modlitbě za

rodiny, právě touto formou modlitby. Jestliže jsem v apoštolském listu *Novo millennio ineunte* povzbuzoval ke slavení Liturgie hodin, a to i laiky v běžném životě farních společenství a různých křesťanských skupin, stejně to chci učinit v případech růžence. Nejde o dvě alternativní cesty, nýbrž obě se doplňují jako cesty křesťanské kontempace.

Proto žádám ty, kdo se věnují pastoraci rodin, aby přesvědčivě navrhovali modlitbu růžence. Rodina, která se společně modlí, zůstává soudržná. Svatý růženec v duchu své starobylé tradice je zvláště vhodný k tomu, aby byl modlitbou, při níž se rodina setkává. Její jednotliví členové právě tím, že upírají pohled na Ježíše, nabývají také znovu schopnost hledět si vždy nově do očí, schopnost komunikovat, být solidární, navzájem si odpouštět a začínat znovu ve smlouvě lásky obnovené Duchem Božím.

Mnoho problémů současných rodin, zvláště ve společnostech hospodářsky rozvinutých, spočívá ve stále obtížnější schopnosti komunikace. Rodiny nedokáží být pospolu a i ty vzácné chvíle, kdy jsou spolu, pohltní obrazy televizoru. Znovu začít s modlitbou růžence v rodině znamená vnést do každodenního života docela jiné obrazy, totiž obrazy tajemství, které zachraňuje: obraz Vykupitele, obraz jeho nejsvětější Matky. Rodina, která se společně modlí růženec, tak trochu reprodukuje atmosféru nazaretského domku: klade do svého středu Ježíše, sdílí s ním radosti i bolesti, do jeho rukou vkládá potřeby a plány, čerpá od něho naději a sílu k další cestě.

český překlad Radio Vaticana

189 Martin IV.**1281 - 1285**

Simon de Brie se narodil na hradě Montpensier ve Francii, po vysvěcení na kněze se stal kanovníkem a pokladníkem kostela sv. Martina Tours, jehož kanonickým představěným byl král Francie. Roku 1260 byl jmenován francouzským kancléřem a r. 1262 jej papež Urban IV. jmenoval kardinálem současně zastával úřad papežského legáta pro Francii. Po smrti papeže Mikuláše III. jej r. 1281 kardinálové jednomyslně zvolili na papežský stolec. Přijal jméno Martin.

Nový papeže nemohl kvůli své národnosti vstoupit do Řma a tak se vydal do města Orvieto, kde byl korunován. Ve svém úřadě se věnoval východním záležitostem, když se současně Karel z Anjou (sicilský, jeruzalémský a neapolský král z rodu Kapetovců, mladší bratr francouzského krále Ludvíka IX., zúčastnil se dvou křížáckých výprav a stal se zakladatelem starší linie kapetovsko-anjouovské dynastie) snažil obnovit na východě západní vládu. Papež Martin, který byl na tomto královi závislý, jej jmenoval římským senátorem.

Ale Martin byl vázán na základě usnesení lyonského koncilu (1274) nenarušovat smír

vlastní jméno:	Simon de Brie
původ:	Francie
datum narození:	1210
místo narození:	Andrecel (FR)
datum zvolení:	22. 2. 1281
datum úmrtí:	28. 3. 1285
místo úmrtí:	Itálie
místo pohřbu:	katedrála Perugia (IT)
pontifikát:	4 roky, 1 měsíc, 6 dní

mezi Západem a Východem. Tento koncil uskutečnil první pokus o sjednocení křesťanské církve rozdělené roku 1054. Tehdy se vzájemnou exkomunikací konstantinopolského patriarchy a papežských legátů křesťanská církev dostala do stavu schizmatu, který nebyl odstraněn po více než dvě staletí.

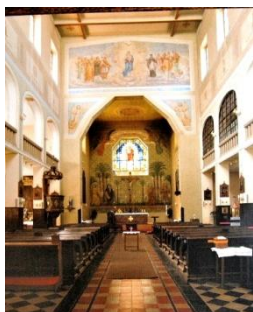
Karel z Anjou však Martina IV. přesvědčil o nutnosti exkomunikovat konstantinopolského císaře Michala VIII. Palaiologa, čímž ale úsilí o sjednocení křesťanů, uskutečňované od lyonského koncilu, skončilo.

Dalším činem Martina IV. pak bylo organizování výpravy proti Sicílii, když r. 1282 byli sicilskými obyvateli krutě zmasakrováni francouzští vojáci, ale ta se minula účinkem. A když Benátky odmítly k tomu účelu poskytnout flotilu, vyhlásil nad nimi papež Martin interdikt.

Martin IV. jmenoval sedm kardinálů, mezi nimi r. 1281 Benedetta Gaetaniho, který se r. 1294 stal papežem (Bonifác VIII.). Papež Martin zemřel r. 1285 v italské Perugii, kde je pochován.

*zdroj: Ch. Coulombe:
Náměstkové Kristovi*

Výročí posvěcení kostela sv. Anny

Kostel svaté Anny, filiální kostel žižkovské farnosti, byl postaven roku 1911 podle projektu architekta Eduarda Sochora ve stylu tzv. beuronské secese. Posvěcen byl **8. října 1911**. Světitelem byl J. E. František Brusák, světící biskup pražský. Pod vlivem zadavatele - Řádu karmelitánů vzniklo dílo vycházející z přísných řádových regulí, odmítajících okázalou zdobnost. V roce 1916 byl při kostele založen klášter karmelitánů, který vedl převor P. Petr Seul; vlastní budova klášterního domu vznikla téhož roku podle plánů stavitele Antonína Procházky. Klášter zanikl po krátké době své existence roku 1922. Řádový dům byl proměněn na budovu fary, zřízené zde v roce 1923, a bývalé klášterní prostory byly pak adaptovány na byty.

Kostel je trojlodní stavba se širokou převýšenou střední lodí a výrazně užšími bočními loděmi, nad nimiž jsou umístěny empory. K severní straně pravoúhlého presbytáře přiléhá sakristie.

Kostel není klasicky orientován a obrací se svým hlavním průčelím na východ do Tovačovského ulice, zatímco kněžiště je na západní straně. Průčelí je lemováno dvěma nižšími bočními věžovými útvary, na které po stranách navazují fasády bočních lodí, a je otevřeno v prvním patře mohutným, pětiboce ukončeným oknem, na stranách ve dvou patrech nad sebou člení těla věžových útvarů další úzká okénka. Motiv pětibokého zakončení se uplatňuje i ve tvaru okna, jímž je členěn podobně utvářený štít. Nad samostatně vyvinutou stanovou částí střechy při průčelí vybíhá drobná zvonička.

Plochu fasády člení přes obě patra probíhající řád plochých lizén a vertikálních polí s vegetabilní výzdobou, která se uplatňuje na většině fasády v lemování okenních otvorů. Tento systém dodává stavbě příznačný, ploše dekorativní ráz, kladoucí důraz na celkovou skladbu hmoty a zalomené tvary oken a štítu, zatímco vlastní architektonické prvky jsou ve svém účinku poněkud potlačeny.

V interiéru se uplatňuje dominantní prostor hlavní lodi, široce otevřený do bočních lodí a empor nad nimi. Vnitřní členění prostoru lodi doplňují nástěnné malby, převážně dekorativního charakteru. Cyklus maleb loretánské litanie patří patrně k původní výzdobě kostela, zatímco postavy andělů a malba Panny Marie s českými světcí jsou mladší a pocházejí z roku 1929. Na pozadí průčelní stěny jsou dvě symetrické skupiny postav lemovaných skupinou palem. Zleva je král David s harfou, následuje prorok Izaiáš, prorok Jeremiáš s holí a sv. Jan Křtitel s křížem. Tuto scénu doplňují po stranách středového okna dva letící andělé, držící pod stropem nápisovou pásku (SVATÁ ANNO, MATKO RODIČKY BOŽÍ, ORODUJ ZA NÁS). Tato výzdoba je završena na stropě presbytáře v rozích umístěnými symboly čtyř evangelistů a ve středu kruhovým polem s řeckým křížem. Průčelní stěnu presbytáře člení pětiboce uzavřené okno s figurální vitrají (Nejsvětější Srdce Ježíšovo), postranní okna mají ornamentální výplně a borduru. Vlastní vybavení kostela je slohově různorodé. Z doby vzniku pochází oltář sv. Josefa, další prvky sem byly přeneseny v době vzniku z jiných, starších či zaniklých církevních objektů. Z nejkvalitnějších je to v levé boční lodi raně barokní oltář sv. Anny z doby kolem 1700, kazatelna z poloviny 18. století a další prvky mobiliáře včetně barokních lavic. V kostele na emporách se rovněž nachází několik obrazů z počátku 18. století, mj. z širšího okruhu Škrétova vlivu.

1. října: Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše

Marie Františka Terezie Martinová se narodila 2. ledna 1873 v Alençonu ve Francii. Jejími rodiči byli Louis Martin a Zélie Guérinová. Po smrti matky se r. 1877 rodina přestěhovala do Lisieux (severozápadně od Paříže).

Terezie se chtěla stát kontemplativní řeholnicí na Karmelu v Lisieux jako její sestry Pavlína a Marie, ale byla odmítnuta pro své mládí. Na pouti do Itálie r. 1887 během audience, kterou poskytl papež Lev XIII. poutníkům z Lisieux, s dětskou odvahou požádala Svatého otce o dovolení, aby se mohla stát karmelitkou již v patnácti letech. Na Karmel v Lisieux nakonec vstoupila 9. dubna 1888, 10. ledna následujícího roku přijala hábit a 8. září 1890 složila sliby.

Všechny drobné úkoly každodenního řeholního života se snažila plnit s pokorou, evangelijní prostotou a velkou důvěrou v Boha. Tento způsob duchovního života nazývala ‚malou cestou‘. Slovem i příkladem se snažila předávat svou ‚malou cestu‘ ostatním sestrám, zejména novicám. Když objevila, že jejím povoláním je být láskou v srdci církve, nabídla svůj život Bohu za spásu duší a za církev. V noci ze Zeleného čtvrtka na Velký pátek, 3. dubna 1896, Terezie poprvé vykašlávala krev, což bylo prvním znamením nemoci, které nakonec podlehla. Ona sama přivítala tuto událost jako tajemné navštívení svého Božského snoubence. 8. července byla přestěhována do klášterní nemocničky. Její utrpení a zkoušky sílily. Zemřela strážena láskou 30. září 1897. Její poslední slova „Můj Bože, miluji Tě!“ uzavřela její čtyřadvacetiletý pozemský život a započala – jak po tom sama toužila – novou fázi jejího apoštolského působení ve prospěch duší, fázi, kterou ona sama předpověděla slovy: „budu sestupovat a sesílat déšť růží na zemi“.

V roce 1925 byla svatořečena papežem Piem XI. a též papež ji o dva roky později prohlásil za patronku misí. R. 1997 zařadil papež Jan Pavel II. Terezii mezi Učitele Církve. Jejím nejvýznamnějším dílem jsou „Autobiografické spisy“, v nichž zanechala nejen vzpomínky na své dětství a mládí, ale především portrét své duše, vzhled do své nejhlubší zkušenosti s Bohem a inspirující popis své ‚malé cesty‘ – evangelijní cesty duchovního dětství.

V Lisieux byla vystavěna a sv. Terezii zasvěcena basilika (viz obrázek), ve které je uloženo její tělo. V Praze je jí zasvěcen salesiánský kostel v Kobylisích. V českém jazyce byly vydány její spisy naposledy r. 2016 pod názvem *Příběh jedné duše*, výpravný životopis Terezie a Lisieux v r. 1997.

Současný Kancionál píseň k této světici neobsahuje, ale v dřívějších letech používaný Český kancionál uváděl následující píseň (výňatek):

Milostný kvítku, jenž jsi divem krásy,
vpučels světu ve vánoční čas,
s anděly nyní chválíš Pána spásy
v nebeském dvorstvu, v kraji věčných krás.

Světice jasná z nadvězdného kraje,
v hodině smrti naší vstříc nám spěj,
tajemné růže Ježíšova ráje
v poslední naši cestu hojně sej!

ŘÍMSKÝ MISÁL

Římský misál (Missale Romanum) je základní bohoslužebnou knihou pro slavení Eucharistické oběti. Poprvé byl současně platný misál vydán v r. 1970, 2. vydání 1975, III. vydání 2002.

II. vydání zařadilo do kalendáře mešní formuláře pro nové světce, III. vydání mimo těchto úprav obsahuje i nové eucharistické modlitby pro některé určené příležitosti.

Obsah:

1. Dekrety Kongregace pro bohoslužbu a svátosti k jednotlivým vydáním
2. Apoštolská konstituce Pavla VI. *Missale Romanum* z 3. 4. 1969, kterou se Římský misál uvádí v platnost
3. Všeobecná ustanovení o Římském misále (Instrukce *Cenam paschalem* z r. 2000)
4. Všeobecné pokyny k liturgickému roku a všeobecný římský kalendář
 - Motu proprio Pavla VI. *Mysterii paschalis* z 14. 2. 1969
 - všeobecné pokyny
 - všeobecný římský kalendář + časový přehled pohyblivých svátků pro nejbližší roky
5. Mešní řád
 - vstupní obřady:
 - úkon kajícínosti
 - Kyrie, Gloria
 - vstupní modlitba
 - bohoslužba slova:
 1. čtení z Písma sv., responsoriální žalm
 2. čtení, sekvence, alelujový zpěv, evangelium, promluva, Credo, modlitba věřících - „přímlyvy“
 - eucharistická bohoslužba:
 - obětování, modlitba nad dary
 - eucharistická modlitba:
 - preface
 - anafory
 - obřad přijímání:
 - modlitba Páně (*Pater noster*) s dvěma doprovodnými modlitbami a pozdravením pokoje
 - lámání chleba, Agnus Dei
 - přijímání kněze, věřících, chvíle ticha nebo zpěv po přijímání
 - modlitba po přijímání
 - závěrečné obřady:
 - krátká nutní oznámení
 - požehnání („obyčejné“, slavnostní, modlitba nad lidem)
 - propuštění

Překlad Římského misálu do českého jazyka:

Má stejnou strukturu jako latinský originál; je doplněn český liturgický kalendář a z něho vyplývající mešní formuláře. V případě potřeby je vydán Dodatek k Českému misálu.

Název „Český misál“ se nejvíce jeví jako nejvhodnější, jde stále o Římský misál v českém překladu.

Vladislav Kuchta (65) bydlí na rozhraní Žižkova a Vinohrad. Vyučený kuchař má neobvyklého koníčka, ve kterém je dokonce světovým rekordmanem.

Vy jste kuchař, Vaše dcera Vladislava průvodkyně po Praze 3, zejména Olšanských hřbitovech. Jak jste ji v tomto směru ovlivnil?

Vladka vystudovala dějiny umění, to ji bavilo. Nikdy jsem jí do výběru profese nemluvil. Ale v oblasti kultury jsem byl také trochu aktivní. Měl jsem loutkové divadlo ELF. Hráli jsme Dvořákovu Rusalku v marionetách. Loutek bylo 29. Dřevěných, krásně vyřezaných a velkých 60cm až 1m. Jen Rusalka byla v 5 provedeníh na 16 šňůrách, vedli ji dva loutkovodiči, aby to zvládli. Hráli jsme v Divadle Komedie a U Hasičů. Ve Francii, Německu, Srbsku a na festivalu vážné hudby v Jersey. Jen mě mrzí, že z toho nemám žádný profesionální záznam.

Z dětské záliby ve sbírání obalů od žvýkaček vznikla rekordní sbírka, jak velký má rozsah?

Je to největší sbírka na světě. 130 tisíc různých obalů z celého světa. Zabírá asi 200 filatelistických alb, 100 šanonů a bedny od banánů. Sbírat jsem začal v roce 1965. Ale profesionálně až v roce 1989.

Kde má původ vůbec první česká žvýkačka?

Lidé si často myslí, že žvýkačka k nám přišla s americkou armádou. Žvýkačky se tady však vyráběly už za Rakouska-Uherska. Adolf Glaser, majitel továrny na cikorku a cukrovinky ve Velimi, vyslal svého člověka

k firmě WRIGLEY'S do Ameriky. Po dvou letech se vrátil s technologií výroby a od doloženého roku 1902 tu začal pan Glaser vyrábět žvýkačky Ricy jako první v Evropě v pěti příchutích. Žvýkačky Ricy ve své knize zmiňoval i „zuřivý reportér“ Egon Ervin Kisch, popěvek z kabaretů („Naše Mici žvejká Ricy“).

Samotné žvýkání je jistě mnohem starší...

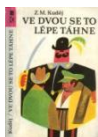
Staří Řekové žvýkaly mastixovou gumu, Mayové šťávu z gumovníku a Indiáni smrkovou smůlu. Přírodní elastická hmota nebo-li čikle pocházející z Mexika, měla nejdříve sloužit k výrobě pneumatik, ale bylo složité ji vulkanizovat. S přidáním malého množství cukru po svaření byl nový produkt v 1869 na světě. Z pana Adamse, který s výrobou začal, byl do dvou let milionář.

Jak to dopadlo se žvýkačkami po válkách? Kdy se „narodil“ Pedro?

V období válek se žvýkačky stejně jako čokolády nevyráběly, protože cukr patřil ke strategickým surovinám. Po únoru 1948 byly prodej a výroba žvýkaček jako „symbol kapitalismu“ zakázány, oficiálně z hygienických důvodů. V roce 1956 ministerstvo zdravotnictví výrobu povolilo, aby zabránilo nelegálnímu obchodu s výrobkem. Pedro, bublinková žvýkačka s ovocnou příchutí s postavou chlapečka v sombreru na obalu, má již 50 let, vyrábět se začala od roku 1968.

Můžete čtenářům doporučit oblíbeného spisovatele a titul?

Mám rád předválečnou bohému (např. Z. M. Kuděj - *Ve dvou se to lépe táhne*), ze současných autorů pak I. Mládka a F. R. Čecha, žižkovského rodáka.

Zdeněk Marian (Matěj) Kuděj 1881 - 1955; z jeho díla jsou známé reportážní črty a fejetony z cest. Zážitky ze svých cest vepsal do řady povídek a reportáží, které vycházely jak v USA, tak především po jeho návratu v Česku. Kuděj také překládal z angličtiny a vytvořil i řadu novel s fantastickými a sci-fi náměty.

Svatá Panna Lasalettská (zjevení plačící Panny Marie, Francie, 1846)**(pokračování, 9. díl)**

I v tomto díle budeme dále poznávat příběh Melánie Calvatové, která byla svědkyní zjevení plačící Panny Marie poblíž francouzské alpské vesničky La Saletta. Před samotným zjevením Panny Marie prošla Melánie nejdoustrastiplnou zkušeností, ovšem vždy v blízkosti Boží, která jí dodávala zejména v těžkých chvílích útěchu. V dalším pokračování čteme o vidění očiště, které bylo zprostředkováno Melánii skrze anděla strážného. Následujeme slova samotné Melánie:

Bylo mi dáno pozorovat četné věci, které znám, ale které nedovedu vysvětlit. Uvedu z toho jeden malý a nevýznamný příklad: hřešila-li rukama, její ruce byly jako žhoucí a tekuté pochodně; je třeba poznamenat, že oheň setrvává jen na skvrnách a skrze skvrny, které jsou palivem, zásobujícím ten strašný oheň. Jakmile skvrna zmizí a místo té skvrny je takto očištěno, plamen zhasne jako blesk. Namítne se snad, že duše nemá nohy, ruce, jazyk, uši atd., neboť je duchem, a proto není dost možné, aby trpěla ve svých nohou atd. Nicméně byla to právě duše, která měla zážitky a která ho dala tělu během jeho pozemského života: nuže, jelikož duše byla v celém těle, ve všech částech těla (a nikoliv pouze v hlavě, jak se říká), po svém odsouzení do očiště trpí v těch svých částech (pokud tak můžeme hovořit), které porušily řád.

Neviděla jsem dvě duše, jejichž strasti by se sobě podobaly. Nemohla jsem už snášet tak bědné divadlo: modlila jsem se, modlila za všechny tyto svaté a odevzdané duše, aby jim milosrdný Bůh všem popřál citelné ulehčení skrze utrpení a smrt Ježíše Krista a dvaasedmdesát jich odtud osvobodil pro lásku k Marii, Panně a Matce, spolupracovníci našeho vykoupení. Viděla jsem, jak Boží Anděl drží v ruce kalich naplněný drahocennou krví Beránka, který snímá hříchy světa: rozlil ji po

žhavých plamenech, které se okamžitě zmenšily v objemu i mocnosti.

Nepustím se do popisování strašlivých muk, kterými trpí jisté duše v temné propasti skrze odporné náказы. Bylo mi zjeveno, že ony duše byly tak zachráněny před věčnými strastmi.

Všechny duše nebyly očišťovány ohněm: viděla jsem některé, které trpěly zemdleností, sklíčeností, smutkem: ne smutkem z toho, že byly na tomto místě očiště, neboť kdyby těmto duším bylo dovoleno, aby se jejich strádání zvýšilo, žádaly by si toho, jen aby se mohly o to dříve připojit ke svému středu, jímž je Bůh. Všechny tyto duše požívají milosrdenství; vědí, že po své očiště budou mít dovršenou lásku a budou se z ní těšit po celou věčnost.

Když jsem znovu nabyla svých smyslů, spatřila jsem opět svoje krásy a s plnou jasností ducha jsem ve své paměti měla toto vidění a všechna vysvětlení (bez vyřčených slov), která jsem dostala pro dobro své velmi hříšné duše. Právě proto jsem se Boží milostí snažila být věrnější ve víře; vidět Boha ve všech a ve všem, co se přihodí, odevzdat se jako mrtvá do rukou Nejvyššího; rozhodla jsem se, že se vynasnažím, abych nezpůsobila svým paním ani nikomu jinému pohoršení ani nelibost; že svoje smysly budu krotit uzdou velké přítomnosti Nejvyššího atd., atd.

Od mého provinění jak jsem pomáhala zlodějům vykrást stavení svých paní, uběhlo několik týdnů; mé paní mi už nedělaly výčitky, naopak, když k nám v neděli přicházeli lidé, říkaly jim: „Ta malá je svěťice; jinak si to nelze vysvětlit: bez ustání se modlí k dobrému Bohu a pracuje a nemyslí na to, aby se bavila, rozptýlila se, něco poznávala; je velice poslušná, často žádá o svolení, aby mohla spát v chlévě, nedovolují jí to často atd., atd.“

Když mé uši uslyšely podobná slova poprvé, byla jsem velmi postrašena a velice jsem se zarmoutila a přiznávám se, že jsem dokonce upadla do hlubokého smutku, neboť jsem myslela či se obávala, že pro nějakou vážnou nevěru vůči svému nejmilejšímu Ježíši Kristu jsem si zasloužila, že Nejvyšší mě opustil, protože mě zbavil toho největšího pokladu – trpět pokořením, opovržením, výsměchem, urážkami, opomíjením tvory atd., atd. Byla jsem hodně dnu zarmoucena touto nemilostí, že jsem byla zbavena drahocenného opovržení svých drahých paní. Také je pravda, že jsem cítila, že nejsem hodna té přízně být pokořována; ostatně pokořování ještě není ctností pokory: milovala jsem ho, protože můj Ježíš ho za svého celého života objímal, och, zatímco já ho byla zbavena, tak jako všech ostatních utrpení, a to svou chybou.

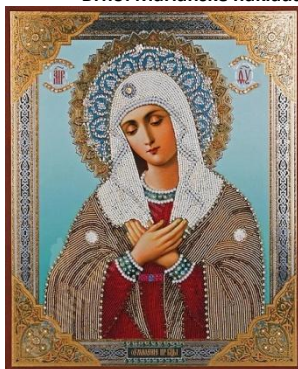
Už mi zbývalo jen málo času k dokončení roku služby v této rodině. V této věci vás musím upozornit, že v našem kraji je zvykem, že řeknou-li pasáci, že zůstanou jeden rok, dva roky na onom místě, ve skutečnosti tam stráví sedmi nebo osmi měsíců, během nichž mohou být zvířata vyháněna na pastvu, to znamená od března do Všechn svatých, ale někdy až do vánoc. Pasáci a pasačky tak ve své rodině každoročně stráví přibližně pět měsíců; ptala se mě, chci-li zůstat; odpověděla jsem jí, že jsem poslušna svých rodičů a že jsem připravena učinit, co budou chtít oni. Tak jednoho čtvrtka se odebrala do Corpsu, aby s nimi promluvila. Můj otec byl přítomen. Moje matka dala souhlas a já zůstala. Pán ve svém milosrdenství chtěl, abych na té hoře zakusila trochu drsné zimy.

V té době ještě zápalky neexistovaly, či aspoň v našem zapadlém kraji nebyly známy: každého večera rodiny proto pečlivě pokryly uhlíky popelem ohniště, aby zůstaly ráno řeřavé. Často se ovšem přihodilo, že dříví, které se na ně položilo, zhaslo, nebo celé shořelo; muselo se pak pro oheň jít do vedlejší vesnice. K tomu se používalo kousku látky nebo hadru, smota

ného do tloušťky malé svíce, který se spaloval pomalu jako troua a se kterým se po návratu podpálilo posílené pazdří. Jednou silně chumelilo, zuřivě foukal vítr, cesta už byla zavátá a místy byla tak hustá mlha, že nebylo vidět na dva metry před sebe, takže jsem se několi-krát ztratila, ale díky božskému Milosrdenství jsem byla zachráněna. Prozřetelnost nezklame nikdo toho, kdo se na ni spolehne; zde o tom uvedu příklad:

Šla jsem pro oheň do vesnice nazývané Le Serre, bylo mnoho sněhu, a protože strašně foukal vítr, můj hadr celý shořel. Byla jsem velice zarmoucena, vždyť moje paní čekala s netrpělivostí na můj návrat, neboť chtěla zapálit oheň. Myslela jsem také na starost, kterou bude mít při mém příchodu; nevěděla jsem, co dělat, a přitom jsem stále šla domů. Ale obava z toho, že své paní způsobím nepříjemnost, mě přiměla, že jsem padla do sněhu na kolena a prosila Boha o pomoc, aby má paní neměla starosti... pak jsem pokračovala v chůzi v mlze, až jsem pojednou zaslechla křik letící vrány. Když byla vrána u mne, spatřila jsem ji jakoby uprostřed dýmu: slétla až ke mně na dosah, podala mi zažehnutou látku, kterou nesla, a odletěla. Poděkovala jsem božské Prozřetelnosti, která nedopustila, aby moje paní měla starosti.

**Zdroj: Press, F. (1992). *Děvečky Boží*.
Brno: Mariánské nakladatelství.**

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru - Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou o letních prázdninách omezeny; informace jsou včas zveřejněny.

Náboženství dětí

pondělí - čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže.

Ve školním roce 2018 - 2019 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ - úterý 15:45 (M. Provinská, místnost A)
- 2. ročník ZŠ - úterý 16:45 (M. Provinská, místnost A)
- 3. ročník ZŠ a příprava k prvnímu sv. přijímání - středa 15:00 (P. Vít Uher, místnost A)
- 4. - 6. ročník ZŠ - bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl, místnost A)
- 7. - 8. ročník ZŠ - bude upřesněno na webových stránkách (Jakub Kroneisl, místnost A)
- 9. ročník + středoškoláci - příprava na biřmování - bude ještě upřesněno (P. Vít Uher, místnost A)

Další informace:

www.farnost-zizkov@efara.cz; MiladaProvinska@seznam.cz; kroneisljakub@seznam.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19:00 - 20:30 (kromě 1. čtvrtku v měsíci)

Číst bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny se čte a společně objasňuje část bible určená na aktuální den podle rozpisu.

Hovory o víře pro katechumeny a hledající

pondělí 19:00 - 20:15

Každoročně po velikonocích začíná P. Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří se chtějí seznámit se základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19:00 - 20:00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK prof. ThDr. Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu, aby se naši farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 18:45 - 19:45 (říjen - duben)

Hovory o liturgice se týkají aktuálního liturgického dění i všeobecných otázek (skladba liturgického roku, podrobnější rozbor jeho částí, liturgický prostor) i dalších souvisejících okolností.

Modlitba růžence

neděle, úterý, středa

Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech ze života Ježíše Krista i Panny Marie ve vztahu k naší současnosti. Růženec se společně modlíme v kostele sv. Anny (ne 7:25, út 17:30), ve středu od 17:20 v kostele sv. Prokopa.

Eucharistická adorace:

kostel sv. Prokopa: první čtvrtek v měsíci po mši sv. do 20:00

kostel sv. Anny: poslední úterý v měsíci před mši sv. od 17:30

Neustále si potřebujeme vyprošovat pro svůj osobní i společenský život včetně života farnosti Boží pomoc, milost a sílu - nejlépe před Ježíšem přítomným v Nejsvětější svátosti.

Polední ateliér

říjen - květen pátek 9:00 - 12:00

Jde o setkání převážně žen, při němž se zdobí svíčky, vyrábějí drobné užitečné předměty včetně drátkování, háčkování, malování, šití a přípravy drobných dárkových předmětů k různým příležitostem.

Trénování paměti

pondělí 17:15

Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kteří pociťují slábnutí své paměti, a rádi by obnovili funkčnost svých paměťových buněk.

Úklid kostelů

druhá sobota v měsíci 8:00 - 11:00

Po mši sv. v kostele sv. Prokopa se přítomní rozdělí do skupin a podle stanoveného harmonogramu počne úklid všech tří kostelů naší farnosti. Díky ochotě farníků se daří každý měsíc naše kostely uklidit. Rádi uvítáme každého, kdo se této akce zúčastní.

Chcete se nechat pokřtít? Uvažujete o tom, zda je křest nutný?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). Ve Farním centru probíhá příprava každou středu od 19:00, která vyústí v možnost přijetí svátosti křtu o Velikonocích.

Chcete se nechat pokřtít své dítě?

Dítě do 6 let: Kontaktujte P. Víta Uhra a po osobním rozhovoru bude dohodnuta příprava na křest dítěte.

Dítě 7 - 14 let: U tohoto dítěte jsou již nutné základní znalosti o víře, které získá v přípravě na křest. Kontaktujte P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá ve školním roce dle stanoveného rozpisu, se kterým budete seznámeni.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít tak klid v duši?

Svátost smíření (sv. zpověď) lze v kostelích naší farnosti přijmout:

kostel sv. Prokopa: pondělí, středa, pátek 17:30 - 17:50

kostel sv. Rocha: středa 6:30 (kromě letních prázdnin), neděle 16:30 - 16:50

kostel sv. Anny: neděle 7:30 - 7:50, úterý 17:30 - 17:50

S knězem lze předem domluvit i jiný termín.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování, která biřmovancům dává dary Ducha svatého a celkovou posilu ve víře, se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům - po nezbytné přípravě - každoročně na podzim. Zájemci se mohou přihlásit u P. Víta Uhra.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým právním aktem, ale svátostí, skrze kterou Bůh vstupuje mezi dva lidi, aby je posvětil a pomáhal jin ve společném životě. Proto je nutná určitá příprava ke sňatku. Tu domluvíte (**minimálně 3 měsíce předem**) s P. Vítem Uhrem.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

V případě takové potřeby se kdykoliv obraťte na P. Víta Uhra, se kterým domluvíte udělení svátosti nemocných buď u Vás doma nebo na jiném místě (nemocnice, domov důchodců apod.). Jednou za dva roky (v postní době) je možno přijmout tuto svátost při jejím společném udělení.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste dlouho nebo vůbec u sv. zpovědi a sv. přijímání?

Nebojte se kontaktovat kněze, lidí jako Vy je mnohem více. Příprava na přijetí těchto svátostí probíhá společně s dospělými, kteří se připravují na křest. Kněz Vás bude rád informovat o termínech a dalších podrobnostech této přípravy.

Zemřel Vám někdo blízký a chcete se s ním rozloučit při církevním obřadu na hřbitově nebo v krematoriu? - Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze co nejdříve po úmrtí; je však nutné dohodnout čas rozloučení dříve s knězem než s pohřební službou.

Tradici ani současnosti katolické církevní praxe však neodpovídá tzv. „společný rozptyl“, z toho důvodu není přítomnost kněze u této akce možná.

Chcete nechat sloužit mši svatou za svoje blízké (živé nebo zemřelé) nebo na jiný dobrý úmysl?

Toto je třeba domluvit předem v sakristii kostela, ve kterém by měla být tato mše sv. sloužena.

farář: P. Vít Uher
Náklad: 250 ks
Výrobní cena: Kč 18,-
NEPRODEJNÉ

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Prokopa Praha 3
Příspěvků mohou být redakčně kráceny.
Tisk: Petr Beran, www: pb-tisk.cz
Děkujeme za váš příspěvek.

ŘÍJEN 2018

309

POŘAD BOHOSLUŽEB

sv. Prokop: farní kostel - Sladkovského náměstí		PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY	
sv. Roch: filiální kostel - Olšanské náměstí			
sv. Anna: filiální kostel - ul. Tovačovského			
DEN	KOSTEL	ČAS	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna	8:00	
	sv. Prokop	9:30	
	sv. Roch	11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	- s latinským ordináři; - 4x ročně v Tridentském ritu v kostele sv. Rocha
úterý	sv. Anna	18:00	každé poslední úterý v měsíci od 17:30 eucharistická adorace
středa	sv. Roch	6:00	mimo červenec a srpen
	sv. Prokop	18:00	- v adventě roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	první čtvrtek v měsíci eucharistická adorace do 20:00
pátek	sv. Prokop	18:00	první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	druhou sobotu v měsíci po mši sv. úklid kostelů

Úřední hodiny ve farní kanceláři Čajkovského 36, 130 00 Praha 3-Žižkov

úterý	15:00 - 17:00	výpomocný duchovní P. Ant. Ježek
středa	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher
čtvrtek	8:30 - 11:30	farář P. Vít Uher

Kontakty

farář:	P. ThLic Vít Uher ThD	e-mail:	zizkov@efara.cz
mobil:	(00420) 731 625 910	web:	www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 9. 2018

výše dluhu (úvěr):	Kč 3 469 667,21
povinná měsíční splátka:	Kč 29 324,-
sbírka na splacení úvěru (září 2018)	Kč 13 071,-
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY - jen díky nim můžeme i my dále pomáhat

PROKOPSKÉ LISTY
měsíčník nejen pro žižkovské farníky